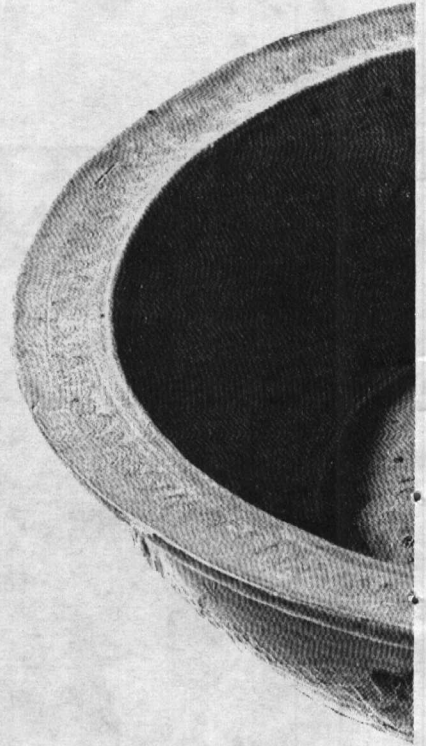
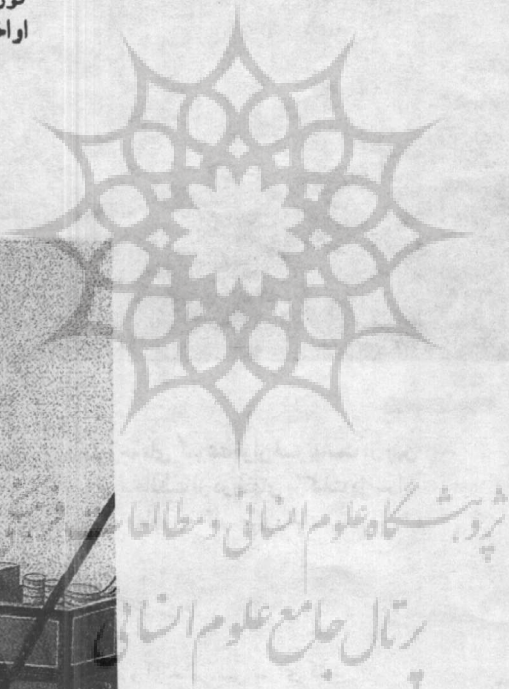

کوره‌های مرسوم برای پختن چینی (نقاشی
اواخر قرن هجدهم).

یک نقاشی اواخر قرن هجدهم از یک
دستفروش چینی که کبریت می‌فروشد.

کبریت

اولین نوع کبریت را در حدود ۵۷۷ میلادی خانمهای تنگدست دربار در جریان یک محاصره نظامی در مملکت چینی کم عمر کی شمالی اختراع کردند. آنها که در هنگام محاصره تحت فشار بودند، چنان از لحاظ آتشزنه در مضیقه قرار گرفته بودند که نمی‌توانستند برای آشپزی یا گرما آتش درست کنند.

کبریت‌های اولیه را با گوگرد می‌ساختند. توصیف آن در کتابی به نام شرح عجایب و غرایب که در حدود ۹۵۰ میلادی توسط ناوگو نوشته شد چنین آمده است:

«در شب، به هنگام نیاز فوری، شاید مدتی طول بکشد که برای روشن کردن چراغ آتش درست کنند. اما انسان مبتکری چوبهای کوچک بلوط را با گوگرد آغشت و آنها را آماده مصرف نگه داشت. این چوبها با کوچکترین تماس آتش شعله می‌زنند. اندازه شعله به اندازه دانه گندم است. این چیز عجیب را قبلاً «غلام آتش بیار» می‌خواندند، اما بعداً که به صورت کالای تجارتي درآمد به «چوب آتشزنه» معروف شد.

تا قبل از ۱۵۳۰ میلادی در اروپا خبری از کبریت نبود. کبریت را احتمالاً یکی از مسافران اروپایی در زمان مارکوپولو از چین آورد، زیرا می‌دانسیم که در سال ۱۲۷۰ یا همین حدود، در بازارهای هانگژو کبریت می‌فروختند.